

Мовна мозаїка

МІНІМУМ, ЯК МІНІМУМ НЕ ДЛЯ ЗАГАЛЬНОМОВНОГО ВЖИТКУ

Запозичене слово **мінімум** і утворена на його основі стійка сполука **як мінімум** стали досить модними в українському усному та писемному вжитку. Іноді здається, що вони ледь не єдині засоби вираження найменшої кількості чого-, кого-небудь, потрібної для чогось, або означення найкоротшого відтинку часу тривання чого-небудь. Пор.: *На боротьбу зі зсувами у Києві потрібно мінімум 100 мільйонів* (Українська правда, 06.07.2013); *На підготовку до чемпіонату Європи з баскетболу 2015 року Україні необхідно, як мінімум, 300 мільйонів євро* (Високий Замок, 28.12.2012); *Криза в єврозоні триватиме як мінімум п'ять років* (Економічна правда, 5.11.2012); *Обсяг коштів в цих інститутах повинен становити мінімум 1,3% від обсягу застрахованих у місцевих банках депозитів* (Економічна правда, 27.06.2013); *Зразкові громадяни передплачували їх [газет] як мінімум три: одну московську, одну київську й одну місцеву* (Ю. Андрухович); *Кожен керівник, як мінімум, повинен знати роботу тієї ланки, якою він керує* (Г. Гордаевич); *Щодня я витримую мінімум дві поїздки в тролейбусі в години пік* (С. Пиркало); *Нам потрібно купити мінімум дві капсули* (Україна молода, 28.08.2013). А чи й справді **мінімум, як мінімум** незамінні виразники необхідної чи бажаної найменшої кількості або найкоротшого тривання чого-небудь? Коли їх потрібно вживати, а коли варто уникати? Слово **мінімум** обов'язкове, коли вживається як математичний термін, що означає “найменше значення безперервної функції”, як компонент терміна соціально-економічної сфери **прожитковий мінімум**, що означає “найменшу кількість грошей, засобів, необхідних для забезпечення життєдіяльності людини” (напр.: ...*проект закону передбачає обов'язковий перегляд споживчого кошика кожні три роки і автоматичне збільшення прожиткового мінімуму, у разі якщо інфляція перевищить закладену в бюджет більш ніж на 1%* (Дзеркало тижня, 8.02.2013); *У 2013 році уряд пропонує підняти прожитковий мінімум на 13 грн.* (Львівська газета, 4.12.2012), і терміна освітньої галузі знань **кандидатський мінімум**, яким позначають “сукупність знань або заходів, необхідних у якій-небудь галузі” (напр.: *Аспіранти склали іспит кандидатського мінімуму зі спеціальності*). У загальномовному українському вжитку книжному слову **мінімум** за значенням відповідає похідний прийменник **не менше ніж**, а словосполучі **як мінімум** – обмежувально-підсилювальні частки **щонайменше, хоч би, бодай** та ін. Пор. заміну ними **мінімум, як мінімум** у поданих на початку реченнях: *На боротьбу зі зсувами у Києві потрібно не менше ніж 100 мільйонів*; *На підготовку до чемпіонату Європи з баскетболу 2015 року Україні необхідно щонайменше 300 мільйонів євро*; *Криза в єврозоні триватиме щонайменше п'ять років*; *Обсяг коштів в цих інститутах повинен становити не менше ніж 1,3% від обсягу застрахованих у місцевих банках депозитів*; *Зразкові громадяни передплачували їх [газет] щонайменше три...;* *Кожен керівник повинен знати роботу бодай тієї ланки, якою він керує*; *Щодня я витримую щонайменше дві поїздки в тролейбусі в години пік*; *Нам потрібно купити хоч би (бодай) дві капсули.*

Отже, запозичене слово **мінімум** в українській мові потрібно вживати як математичний термін та як складник термінологічних словосполучень і зовсім воно не бажане через свій книжний характер у загальномовному використанні, бо тут його значення та стійкої словосполучки **як мінімум** виражають органічніші, до того ж експресивніші засоби – похідні прийменники **не менше ніж** та частки **щонайменше, хоч би, бодай**.

Катерина Городенська